

A. Čebular:

Janko-nagajivček.

Ali vi poznate Martinkovega Janka? Ves božji dan skače po vasi, preganja kokote, žvižga puranom, lovi putke, da ga skoraj ni ukrotiti. Mati so mu že večkrat priložili katero. Janko je jokal, da so ga čuli po vsi vasi. Nekaj hipov pozneje je bil pa spet nagajivi Janko. Nekoč jo je pa le izkupil.

Na koncu vasi so imeli psa Peruna. Kaj rad se je solnčil kraj plota, odkoder je pregledal ves dvor. Janko je ravno koracal skozi vas. Ko je zagledal ob plotu Peruna, ki je spal, si je mislil: »Malo ga bom prestrašil.« Hitro je stopil h grmu, si ulomil šibo in se izmuzal na plot. Od tam je poščegetal Peruna po smrčku, da je zmajal z ušesi, kakor bi se branil muhe. Pa še ni bilo dovolj. Priplazil se je Janko na drugo stran ograje, poščegetal še enkrat Peruna, pa — ojoj! Pes je skočil proti Janku, ga pograbil za hlačice in ga vlekel po vrtu. Janko je kričal na vse grlo. Ko ne bi bil prišel hlapec, bi bil pes gotovo Janka hudo ogrizel. Tako mu je pa samo hlače razparal, izprašili so mu jih pa doma mati.

